

DUNÅS' ALLEHANDA

20:e årgången, inför julen 2019

Organ för dunässen i Norra Ångby (mest Finn), Hedebyvägen 5, 168 55 Bromma, 070-4293812 (Finn), 070-7163375 (Tove). Vi känner oss också hemma på "Hultrumshöjden" (soldattorpet Visphemmet i Stora Hultrum, Gränna, finns på hitta.se ifall ni vill kolla dess läge).

finndunas@hotmail.com, tove.tidholm@kristofferskolan.se

Du läser nu den sista utgåvan av Dunås' Allehanda. De bägge dunässen i Norra Ångby börjar känna att mandatet att skildra övriga dunäss försvagas för varje år. Vår tvåsamhet är visserligen trevlig värre, men ger ändå knappast stoff för att värka fram ett alster i den dagsljusfattiga månaden december. Tidningsdöden har länge vandrat vid vår sida. Nu tar vi hens lie i vacker hand! Men först... Här är sista numret!

Dotter Iris, mor Elsa, mormor Tove och mormorsfar Thomas på ett utomhuscafé i Visby, lördagen 17 augusti, några timmar innan vi for till Vanjas och Hjalmars bröllop. Foto av Anna-Clara Tidholm.

Vanjalmar rejält gängade i dagarna tre

Vanja och Hjalmar har båda en förkärlek för aftnar och annandagar. Bröllopsafton firades på stranden vid Ireviken på nordvästra Gotland. Härliga parmesanstinna korvar grillades. Hjalmar fixade ett quiz. Vanja försatte Finn i spinn genom att plötsligt deklarerade att det var hennes sista dag som Eriksson. Från och med dagen därpå skulle hon heta Dunås! Eufori uppfyllde den blivande svärfadern. Varför är ett namn så viktigt? Svaret på den frågan får hänga lite, kanske i en julgran nära oss... Hur som helst – tillbaka till festen. Dan före annandan, med vigselakt i Martebo kyrka och efterföljande fest utanför och i Ihre kvarn, gick inte av för hackor. Hjalmars kärlekssång till Vanja, framför ett bildspel, var en av höjdpunkterna. Annandag bröllop bjöds det på brunch innan en delvis tämligen sliten skara tog färjan tillbaka till fastlandet. De båda nygifta kan så småningom fira bröllopsdagar med "Domaredans" eftersom de nu båda är i olika stadier av domarutbildning.

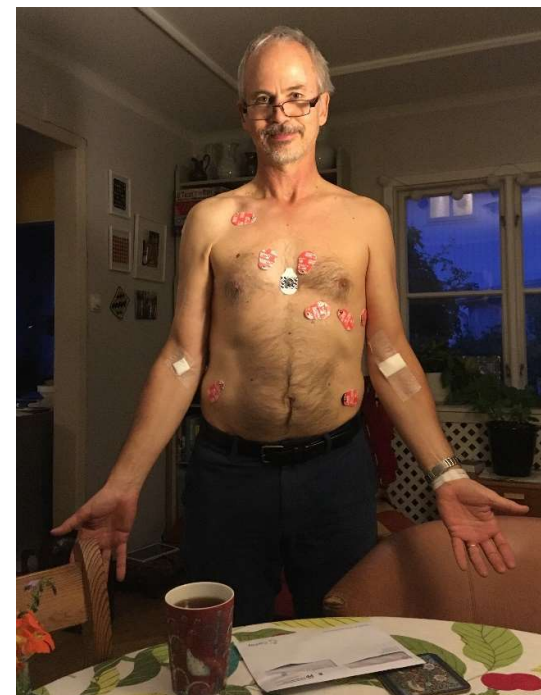

Elsas dotter Laura Westerberg är inte så förtjust i att vara kamnings-objekt. Subjekt går däremot bra, om objektet är mormor svenskläraren. Det hela hände i köket på Hultrumshöjden efter en svampplockningsutflykt.

Vådan av att använda cykelhjälm

Finn har som vanligt haft det ovanligt hektiskt på sitt expanderande och relokalisering jobb på Affibody. En

julidag cyklade han hem i ett begynnande tungt regn. En geting for in i Finns hjälm. Där fick denna insekt en skrämmande insikt: "Oh my gadd" – och den lät ord bi, förlåt, bli, handling. Inte mycket gift fanns kvar i detta flygfä när Finn till slut fick av sig hjälmen. Regnet föll allt tyngre, och Finn trampade på hemåt. Nu började det kli på oväntade och delvis onämnbare ställen. Väl hemma tröt orken alldeles. Finn lade sig raklång på golvet medan Tove rådigt ringde ambulansen, ity hon kände till getingallergins farlighetsgrad. "Tappa honom inte", sa SOS alarm. "Nejdå, han ligger redan på golvet", sa Tove inte då. Massor av piller hemma räckte inte utan det blev ambulanstransport till S:t Görans sjukhus för adrenalinspruta och observation. Efter några timmar fick Finn komma hem, men efteråt konstaterades en getingallergi, som ska vaccineras bort med början 20 januari.

Finn efter hemkomsten från S:t Görans sjukhus (se artikel ovan). EKG utförd under färd i ambulans. En bra bit in på hösten var det stubb där annars kroppsbehåring fått vara ostörd under åtskilliga decennier.

Multum med mil i bränselnål bil

Eftersom vi undviker flygresor så mycket vi kan bestämde vi oss för att färdas i bränselnål hyrbil till Frankrike denna sommar. "Målet var någonting, men på vägen var det ballt", för att travestera Robban Broberg. Vi strandhögg friskt i Småland, i Skåne, i Weimar och i Besançon, den välbefästa franska gränstaden som påminde om forna tiders ofred från tiden före EU. Tove och Finn bodde i år i Chalabre, som om orten legat i Sverige skulle ha nominerats till världsarvslistan, men nu var det i Frankrike där det vimlar av sådana förbålt trevliga småstäder, och det kan förbli en dold pärla, dit vi gärna återvänder. Hilda gästade samtidigt yogaläraren Sophie, som ordnat en specialkurs för henne och två kvinnliga franska domare.

Hilda träffade katten Paprika igen hemma hos yogaläraren Sophie Geulin i Festes-et-Saint-André i södra Frankrike. Uppe i de skogklädda bergen var hettan uthärdlig. Här finns också flera svalkande sjöar.

Mastodontsatsning landade i succé

Glورياkören, som såväl Hilda som Finn sjunger i, var redan i januari tillsammans med systerkören Järna Cantiones med och sjöng Carmina Burana under Göran Sjölin's ledning. Varför ska man i det körtåta Stockholmsområdet gå och lyssna på just dessa amatörer? Jo, körerna sjunger utan noter, vilket ger en extra spänning, och i sina bästa stunder en innerlig närvaro. Finn kom hem alldeles lycklig, men känslan förbyttes raskt (se nedan).

Carl Orffs körverk var dock bara en uppvärmning inför satsningen att framföra "B9:an", Beethovens 9:e symfoni. Det kändes länge som om vi tagit oss vatten över huvudet. Så sent som på genrepet var stämningen lite avvaktande. Vid konserten 15 september hade allt fallit på plats, och vi fick alla ett underbart minne för resten av livet. Tack Göran för att du trodde på oss!

Hilda spelar finska melodier för de nyblivna makarna Vanja och Hjalmar Dunäs och alla gäster vid Ihre kvarn lördagen 17 augusti. Vanjas farmor rördes till tårar.

Anonym påhälsning

Torsdagen 24 januari stod vårt hus tomt och nedsläckt på kvällen. Tove var på kollegium och Finn var och sjöng (se ovan). När Tove kom hem var det något som inte stämde. När hon låste upp ramlade en stol som stått lutad mot ytterdörrens insida omkull. Tove hämtade grannen Ola innan hon vågade gå tillbaka till huset. De tjuvar som

gillrat upp stolen vid ytterdörren hade nog precis schappat när Tove återvände, för det hade inte hunnit bli kallt i huset, trots 10 minusgrader ute och en demolerad altandörr. Polisen tog det hela på allvar och ägnade en stor del av fredagen åt att säkra spår. "DNA-hunden" hittade dock inget spår längs tjuvarnas flyktväg över kullen. Stöldgodset, i huvudsak Toves ärvda smycken, har vi inte återsett. Det mesta av det som försvunnit blev ersatt av försäkringsbolaget, och Tove hade gjort en backup på texten i sin bärbara dator en vecka före inbrottet. Vi har nu en bredare och bättre isolerad altandörr. Så här snart ett år efteråt känns det hela som ett vagt obehag, men vi är noggrannare med att låta huset se befolkat ut.

Under året har vi börjat lära känna Lauras lillasyster Iris Westerberg, som föddes 26 mars, här på besök hos oss.

Alfapet i parti och minut

Det har spelats så pass mycket Alfapet på Hedebyvägen att brickorna börjar bli lite nötta och därmed svårästa. Efter 420 partier hittills i år kan man konstatera att Hilda snittar på 412 poäng, Tove på 434 poäng och Finn på 441 poäng. När vi spelar alla tre är det huvudsakligen "kluns" (som många kallar "plump") som gäller. Eftersom Finn inte vill verka självgod hemlighålls den statistiken.

God Jul och Gott Nytt 2020 önskar Tove och Finn!